

ՌՎ ՀԱՒԱՏԱՅ

Նորշահահար բերանները խօսեցին մի խորհրդային և ստապատում թրուռեցիկով, որի տակ վախեցել էին զինել տպարանի անունն անգամ:

Գալարում է թայֆան: Ուզում է վարկ շահել հոգաբարձական ընտրութեան տոթիւ, բայց մնում է տարակուսած և մոլոր, որովհետեւ իւր արիւնիւն և բռնապետական անցեալը ամօթի և համակրանքի տեղ չի թողել այլ ևս:

Այնուամենայնիւ վերջին փորձ: Ոսկեգոծ խօսքեր, սիրուն գազափարներ... թերեւս գտնուէն միամիտներ, որ ընկնեն իրենց փարախը:

Այդ հոգեբանութեամբ էլ նորա երէկ ասպարէզ եկան մի թուրքիկով՝ ուր մեղադրուած էին բոլոր անմեղները և սրբացուած՝ խայտառակութեան հերոսներ:

ՌՎ հաւատաց: Արդէն հաւատ դէպի թայֆան՝ չկայ ոչ մի կարգին և ինտելիգենտ ու ճնշողմէն շրջանում: Թուրքիկի ընթերցանութիւնը յառաջ բերեց ամենքի մէջ խորին նողկանք և ակամայ մի արտաբերութիւն, թէ այսօր էլ անամօրութիւն, քէ՛ աւնում են եւ քէ՛ ուրանում: Գեռ լաւ է այնքանի առաջ է կատարուել Ձախտական կոմեդիան եւ պակասեց ժողովի վիժումը, ասում են ամենքը:

Թայֆան մեղադրում է ծխատէր Հմայեակ քահանային:

Ինչու՞ն է նրա մեղքը:

— Թայֆայի ապառնում և միակ երկու խօսողներն ու խանգարիչները պատկառելի ժողովի, ասում էին, որ իրենք խօսում են յանուն կանոնադրութեան:

Ըստ այդ կանոնադրութեան, տէր Հմայեակը չանուանեց թայֆայի բերածներին մի քանիսին իբրեւ իրաւասուններ, որովհետեւ այդպիսիք 21 տարին չէին լրացրել:

Չափաբերական մատենան ևս եկաւ վկայելու տէր Հմայեակի օրինապահութիւնը և թայֆայականների սուս կանոնաւորութիւնը:

Սաղինեան Ալէք. Կարապետեան Բագրատ, Նիկողայոսեան Գրիգոր... համաձայն չափաբերականի զրկուեցան ձախից: Ուրիշ խօսքով չանցաւ բլուկիստների պաղօղող: Ապա տէր Հմայեակը չանուանեց նաև 1-2-ին, որոնք նոյնպէս ծուխ չեն եղել և ըստ կանոնադրութեան որոշեալ տուրքերը չեն վճարել: Օրէնքն այլ ևս ատելի դարձաւ բռնաբերի երկպառակներին, որոնք փողոցային խօսքերով վերապատուեցին օրինապահ և անմեղ քահանային և կռուի ժամանակ էլ փայտահարեցին նորան սրբազանի ներկայութեամբ:

Սրբազանի ամբողջ յանցանքն այն էր, որ աղաղակող, հայհոյող և հակառակ իր պատուէրի ծխող* ու ժողով խանգարող պարոններին դուրս չարեց ժողովից և չպաշտպանեց իւր ստորադրեալին: Մոռացանք յիշել, որ թայֆայի ապտակիչներից մէկը եղաւ և իրենց մի ձայնաւորը, որ ստիպուած եղաւ կամովին հեռանալ և ասել ես ծխական չեմ այլ կաթոլիկ, երբ նրան հարց առաջարկեց սրբազանը:

Ծուռ քանոնից ուղիղ գիծ դուրս չի գալ: Երբ դուք հոգով ծուռ էք և կեղծիքի սիրահար, ինչո՞ւ է մեղաւոր Հմ. քահանան, որ նրա ուղղամտութեամբ:

*) Որոնցից մէկը մի Լիւաւացի ուսուցիչ էր, իր նամաներով:

Թիւնը չէր յարմարում ձեր ծուռ մտութեան հետ:

Խ. Ս.-ի խայտառակութիւնը մենք զանց ենք առնում յիշել, որովհետեւ դա կնշանակէր ձեզ հետ վէճի բանում եւ ի նանիրս ապացուցել, որ մածուկը սպիտակ է, երբ դուք յամառօրէն կրկնում էք, որ ոչ՝ սև է:

Տէր Վարդանեանը «տխրահոշակ է»: ՌՎ արդէն տէր է այլ հոշակի, երբ ձեզանից չէ: Եթէ Շէգօ և Մուշեղ տէր Օհանեանների սպանիչների բանակին չպատկանելը «տխրահոշակութիւն» է, ապա այդ պատիւ է մեզ համար: Բայց այս առթիւ մենք ձեզ հետ տեսնուելիք շատ ունինք և կունենանք:

Դուք խօսում էք ձեր թեկնածուների «գործունեայութիւնից»:

Դուք երէկ Թաւրիզում, Սալմաստում, Սովուշուրուղում երկու անգամ իրար վրայ սեպրեք նոյն այդ մարդկանց, թեմ. պատգմ. ընտրութեանց միջոցին, իբրեւ ոչ-թայֆայականների, որոնց այսօր քծնում և աղաչում էք, որ ընդունեն ձեր զնելիք թեկնածութիւնը: Երէկ էիք ագնիւ ու շողորթթ, թէ այսօր:

Միամիտ ամբոխին մոլորեցնելու համար՝ դուք հոգաբարձու էք հոշակել մեր թեկնածուներին և նրանց ստուերի տակ դրել՝ կամ առաջ էք քշել ձեր թայֆայականներից: Այդ էլ նոր մեթամօրֆօզ է: Միթէ կարող են հոգաբարձու լինել նոքա, որոնք երէկ մեծ վաճառականների տետրակներն էին կնքում և կամ բեռ պահել տալիս Աստառայում:

Դուք Լիւաւայի դպրոցը բարձրացրէք: Ապա տուէք պ. Թադէոսի 15,000 թումանի հաշիւները:

Թէ դուք սրբան համերաշխական էք, այդ յայտնի է նրանից, որ դուք ամենաստոր միջոցներով հեռացրէք քաջակորով Մուրադեանին, որ կենտրոնական էր ուղում հիմնարկել. այդ յայտնի է նրանից, որ դուք մահու չափ հակառակ էիք և Կարապետ Վարդապետի այդ ձեռնարկին, որը գլուխ եկաւ ժողովրդի մարդկանց աշակցութեամբ ի հեռուկա ձեր:

Դուք ինչո՞ւ այսօր էք խօսում յանուն ձեր միշտ ատած համերաշխութեան: ՌՎ է թաղուած շան գլուխը:

Սակայն ինչ էլ ասէք, սրբախի ոսկեգոծած մտքեր ու բառեր էլ թրմրկահարաէք, ձեզ այլ ևս հաւատացող չկայ: Ձեր փորագաւը ամենքն են հասկացել և հասկանում:

Շէքսպիրն ասում է. մի հաւատացէք կնոջ ոչ երգումներին և ոչ էլ արտասուքներին:

Մենք ասում ենք. մի հաւատացէք թայֆայի ոչ ոսկեգոծած ու մոլորիչ խօսքերին և ոչ նրանց «արտացառութեանց»:

Ինչպէս հաւատալ այն վարկաբեկ կաղամկերպութեան, որին իր մափիակերպ արարքների համար վերջին տարիների հայ մամուլը անմա հացրեց դուրդուրականներ տիտղոսով: Այդպիսիք՝ հեռու ժողովրդից:

ՆԵՄԱԿ ԽՄԵՆԳՐՈՒԹԵՆ

Միսք Եաբար. ի յարգելի պ. խմբագրին

Խնդրում եմ բարի եղէք ձեր թերթի յառաջիկայ համարում տեղ տալ երկտողիս:

Բացուելով կենտրոնական դպրոցի

պարտէզի մուտքը զբօսանքի համար, մենք յոյս ունէինք որ յարգելի հոգաբարձութիւնը ի նկատի ունենալով ապրուստի թանգութիւնը և պակաս գործ ունենալը, մի այնպիսի արժէք կնշանակէր, որ ամեն դասակարգի մարդիկ միջոց կունենային մուտք գործելու այնտեղ զբօսելու համար. բայց, ընդհակառակը, մինչ անցեալ տարիներում մուտքի տումը արժէր 2 շահի այս տարի բարձրացաւ 3 շահու: Քանի որ գործաւոր և արհեստաւոր դասակարգը շարաթուայ մէջ ունենում է միայն մի ազատ օր, այն է Կիրակին և ցանկանում է մի ժամ գոնէ մաքուր օդում զբօսելու, երբ մտնում է պարտէզի մուտքը տումաւ վերցնելու՝ այն յոյսով որ 3 շահի է վճարելու, դիմացն է ցցւում մի տոմսակ որի մուտքն է անխտիր բոլորի համար 1 դռան երեք յարգելի հոգաբարձութիւնը շատ գոհ է այդ արժէքից և դիտմամբ է բարձր գին նշանակել որ իրենցից ցածր երբեքից ցածր աղիւս դասակարգը չհամարձակուի իրենց հանգիստն ու քնք վրդովել պատճառ շնորհով:

Ինչքան որ իմանում ենք այդ պարտէզը պատկանում է հասարակութեան և ամեն մարդ էլ, թէ հաբուտ մէ՛ աղբատ թէ՛ վաճառական և թէ՛ բանւոր իրաւունք ունին մասնեւ զբօսելու, իսկ յարգելի հոգաբարձութիւնը այնպէս գին է նշանակում որ մի բանւորի ամբողջ օրւայ աշխատավարձն է, որը իհարկէ չէ կարող տալ մի քանի ժամ զբօսելու համար:

Բարի եղէք պարոններ և մտածեցէք նաև ձեզ չափ չէ, ձեզնից ցածր դասակարգի համար, եթէ որ նա ձեզ նման չէ բայց իր համար մարդ է և ինչ ցանցութիւն որ դուք ունէք նա էլ է ցանկանում, ինչո՞ւ ևս զրկուած մնայ ամբողջ շաբաթուայ աշխատելուց յետոյ մի քանի ժամ գոնէ ազատ օդ ծծելուց, այդ մասին ինչպէս յիշում էք, անցեալ տարի «Ձանգ» թերթում գրւած է եղել քանիցս անգամ որի վրայ հոգաբարձութիւնը ուշադրութիւն է դարձնել երեք թերթի միջոցով դիմելը հոգաբարձութեան դուր է գալիս, որ և ստիպուած ենք լինում դարձեալ դիմելու:*

Տպում ենք նոյնութեամբ և անփոփոխ մի խումբ բանւորների այս իրաւացի դիմումը:

Ծ. Խ.

ԼՈՒՐԵՐ

Յունիս 10-ին Ղալայում գու մարում էր երրորդ և անպատշաճ հոգաբարձական ընտրական ժողով: Լիւաւացիք ևս, օր նոյնպիսի ժողով ունէին, նոցանից ոմանք իրենց գործը թողած՝ եկել էին Ղալայի ընտրութեան ակնաստես լինելու: Չարմանալին այն է, որ Ղալա էր եկել և Լիւաւայի մի հատ ու հաշուետու հոգաբարձուն:

Ղալայի ընդհ. ժողովը չտեսնուած մի երեւոյթ էր, իր թուի բազմութեամբ և ծխականների ընտիր ուրակով: Սրբազանը 1/2 ժամ այդ հագուադիւտ ժողովը զբաղեցրեց ոչ պատշաճ ձառով: Տեղին և հետաքրքիր չէր ասել, որ թեմ. խորհուրդ գրեթէ գոյութիւն չունի. չկայ և պակասում է թեմ. ժողովը. աւելորդ էր յիշել առաջնորդական փոխանորդ քահանայի

ինչ որ միասխայով Սալմաստ գնալը... Պէտք էր մի քանի շնորհակալական բառերով ողջունել գիտակից ծխականներին և անցնել բուն խնդրին:

Գործուած մի սխալ էր և այն որ սրբազանը, փոխանակ յարգելու ժողովի մեծամասնականների կամքը՝ ընտրել մի նախագահ—ինքը մընաց ժողովի նախագահ և իրեն մատնեց դժուարութեանց: Նա երկու ժամ անդադար և զուր հարց ու պատասխանի և վէճի մէջ մնաց Ղալացի՝ բայց Լիւաւի երկու վարժապետների հետ, որոնք խօսում էին «արդարութիւնից», բայց հակառակ կանոնադրութեան ժողով էին բերել և զօրով ուղում էին քուէատու դարձնել չափաբերականով ստուգուած անչափահասների, կաթոլիկ եկեղեցւոյ անդամների և այնտեղ հաղորդուածների, անիրաւասունների, նոր օտարութիւնից Թաւրիզում շունչ առածների և մուրացուած խոհարարների:

Սխալ էր նաև այն, որ ծխականներից քահանային սպառնացողներին «սրիկայ» և այլ անվայել խօսքեր շրջալողոցներին ներողամտաբար դուրս չարեց ժողովից: Ժողովի պիտի չթողնուէին կողմնակի և ոչ-Ղալացի մարդիկ, որոնցից մէկը ի պատասխան սրբազանի իրաւացի դիտողութեան, ժպրհեց ասել «սրբազանի կեղծոս ակնարկի վրայ ուշադրութիւն չեմ դարձնում» անարգական խօսքը: Այս պատճառով իրար անցաւ ժողովը և խանգարուեց ընտրութիւնը, որով իւր քսուեց Ս. Դ-երի և Դ-երի հացին, որոնց բլուկն անպայման փըշուր փշուր էր լինելու ճնշող մեծամասնութիւն կազմող ժողովրդի կողմից, եթէ ժողովը վիժեցնելու տեղ մանովը ի գործ չդրուէր իրար արժեցող և ամբողջ երկու ժամ սրբազանին ցաւեցնող ու յոգնեցնող բլուկիստների կողմից:

Յունիս 18-ի համար, առաջնորդը նորէն չորրորդ (երեւի ոչ վերջին) ժողով է հրաւիրել Ղալա թաղի հոգաբարձական ընտրութեան համար:

Թէպէտ ժողովրդի մի մասը զրգուած է ամօթ ու արոււ չհասկացող մարդկանց բարձրացրած խայտառակութիւնից և նպատակայարմար է գտնում վտանգներից և անհամութիւններից խուսափելու համար, առաջարկել սրբազանին որ քուէատուի դրուի առաջնորդաւանում, այնուամենայնիւ մենք յորդու եւ կոչ ենք կարգում բոլոր Ղալացիներին, առ ոչինչ համարել խայտառակութեան հերոսների սկանդալը, ծնողներին և առաջնորդին վիրաւորելը, յորդորում ենք զայ մեծ բազմութեամբ ժողովի եւ սեւացնել խալա՛ երեխաներից եւ ,սօցիալիստներից՝ ու թայֆայականներից կազմուած ամօթալի բլուկ: Բլուկիստներից Առաւօտականները՝ Արշ-ին անուանում էին «գող» կամ պաղաղ, իսկ Արշ-ը նրանց խարազանում էր «Ձանգի» էջերից. բարոյական անանկների սրտագեղ համերաշխութիւն: Իրար արժէք:

Մինչ սպասւում էր որ ամսոյս 17-ին, ըստ առաջնորդի հրաւերի, կոգումարուէր ընդհ. ժողով, յանկարծ սրբազանը ի պատասխան ինչ որ «համերաշխակ-խմբակ»-ի անստորագիր աղգին իբր ցատուֆալից ապտակ՝ փակեց ժողովը: Մանրամասնութիւնը յաջորդիւ:

Խմբագիր հրատարակիչ՝
Ա. Տ. Վարդանեան

